

نگاه

چرخ پنجر خودرو ایرانی

امیرهادی انواری

● معروف است که صنعت خودرو ایران پس از نفت دومین صنعت فعال کشورمان است. اما آنچه در سال گذشته و تقریباً امسال رخ داد، اگر برای خودروسازی ما بی‌سابقه نباشد، کم‌سابقه است. تولید خودرو سواری طی سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ به ترتیب: یکمیلیون و ۱۹۲هزار، یکمیلیون و ۳۶۰هزار و یکمیلیون و ۴۲۱هزار دستگاه بوده، این یعنی رشد ۱۴ درصدی در سال ۸۹ و رشد ۴۵ درصدی در سال ۱۳۹۰. خودروسازی که سال ۱۳۹۰ نزدیک یکمیلیون دستگاه خودرو تولید کرده بودند، در سال ۱۳۹۱ تنها ۷۸۸هزار دستگاه تولید داشتند! اگر انواع دیگر خودرو را هم اضافه کنیم جمعا تولید انواع خودرو موتوری در مقایسه با سال ۱۳۹۰ بیش از ۴۴ درصد کاهش تولید داشته است. کاهش تولید در خودروهای سنگین به مراتب شدیدتر بوده، مینی‌بوس ۹۶ درصد، اتوبوس ۶۴ درصد و اتوبوس کامیون ۵۲ درصد در سال ۱۳۹۱ کاهش تولید داشتند. در ۱۰ ماهه نخست امسال تنها ۲۸۹هزار دستگاه خودرو تولید شده، این رقم نشان‌دهنده کاهش ۲۴ درصدی تولید نسبت به ۱۰ ماهه نخست سال ۹۱ است. این در حالی است که در ۱۰ ماهه نخست سال ۱۳۹۰ نزدیک به یکمیلیون و ۲۱۱هزار دستگاه خودرو در کشور تولید شده بود یعنی چیزی حدود سه‌برابر تولید فعلی!

● ۱۰ ماهه نخست سال ۱۳۹۰ (قبل از تحریم‌ها) ما ۱۶۰هزار دستگاه وانت، بیش از سه‌هزار دستگاه مینی‌بوس، بیش از دوهزار دستگاه اتوبوس، نزدیک به ۲۹هزار دستگاه کامیون و در مجموع (با احتساب تولید یکمیلیون و ۲۰۰هزار دستگاهی سواری) نزدیک به یکمیلیون دستگاه خودرو در کشور تولید کرده بودیم. حالا در ۱۰ ماهه نخست سال جاری این آمار به این شکل است: فقط ۱۸۷هزار دستگاه وانت، شاید خنده‌دار باشد، اما کل خودروسازان ما روی هم ۸۱ دستگاه مینی‌بوس ساختند، همه آنها در ۱۰ ماهه ۳۴۱ دستگاه اتوبوس ساختند، تولید کامیون که در ۱۰ ماهه نخست سال ۱۳۹۰ برابر ۲۹هزار دستگاه بود، در ۱۰ ماهه نخست امسال تنها نزدیک به شش‌هزار دستگاه بوده است. یک اتفاق خوب که شاید بتواند نوبدبخش بهبود اوضاع باشد در دی‌ماه رخ داده، در حالی که تولید آذرمه اسال نسبت به سال قبل ۷/۸ درصد کاهش داشت، این کاهش در دی‌ماه (یعنی دی اسال) نسبت به دی ۹۱ به ۸/۸ درصد رسید، اگرچه هنوز شاهد رشد یا حتی تثبیت در صنعت خودرو نیستیم، اما شیب سقوط این صنعت به دره خیلی کندتر شده که می‌تواند نوبدبخش باشد.

شرق؛ اینکه با فعالیت‌های دولت یازدهم اتفاقی نبفتد زیاد هم بیراه نیست؛ چراکه اتفاق‌های مهم قبل از دولت یازدهم افتاد، وقتی که صادرات نفت در آخرین سال دولت دهم با تصویب کاغذ پاره‌ها عملاً ۵۰ درصد کاهش یافت؛ صادرات نفتی‌ای که ۸۰ درصد از درآمد صادراتی کل کشور و بین ۵۰ تا ۶۰ درصد درآمد سالانه دولت را تشکیل می‌دهد. اتفاق‌های زمانی افتادند که صنعت خودرو کشورمان از رتبه ۱۲ جهانی تا قبل از سال ۲۰۱۲ به رتبه ۱۸ در این سال سقوط کرد. وقتی تولید خودروسازان بزرگ کشور به بیش از ۵۰ درصد کاهش یافت، وقتی قیمت دلار ناگهان در پی همین رخدادها از ۱۳۰۰، ۱۲۰۰ تومان به بیش از سه‌هزار تومان رسید و حالا دولت یازدهمی روی کار آمده که باید تلاش کند تا وضع را تغییر ندهد، بلکه در همین جایی که هست لاف‌ل تثبیت کند.

روزگار ناخوش نفت ایران

این یک داستان است، حکایت روزهای دشواری که اقتصاد کشور تحت فشار گرفت و مردی در تلویزیون مدام لبخند می‌زد و زیرروشن اقتصاد را کم‌اهمیت جلوه می‌داد. وقتی قدرتهای جهانی با هم علیه کشورمان متحد می‌شدند، او با همان لبخند همیشگی‌اش، سسند اتحاد آنها را کاغذپاره می‌خواند. دست کم گرفتن آنها نهایتاً به کجا ختم شد؟ اجازه دهید این داستان را با هم یک‌بار دیگر بخوانیم. در اواخر پاییز سال ۱۳۹۰ (واپسین روزهای سال ۲۰۱۱) ویلما فرمان تحریم نفتی ایران را صادر کرد. این قانون دالوستند با بانک مرکزی ایران را زیر مجازات‌های آمریکا قرار می‌داد و درآمدهای نفتی این کشور را هدف می‌گرفت. در پی این تحریم‌ها و کم‌شدن خرید نفت از ایران به‌دلیل تلاش کشورهای خریدار برای جایگزین کردن نفت این کشور با نفت دیگر تولیدکننده‌ها، صادرات نفت ایران در ماه مارس ۲۰۱۲ (حدوداً دی و اسفند ۱۳۹۰) به زیر دمویلیون‌یشکه در روز رسید از جمله‌روش‌های غیرمستقیم تحریم نفتی ایران، تلاش برای قطع کردن ارتباط بانکی کشورمان با جهان بود تا پرداخت پول از سوی خریداران نفت را با مشکل مواجه و آنها را به کاهش وابستگی به نفت ایران متمایل کند. بانک اسلامی نور که بزرگ‌ترین منتقل‌کننده پول نفت ایران به این کشور از راه امارات بود، ارتباط خود با ایران را از ماه دسامبر ۲۰۱۱ (آذر ۱۳۹۰) قطع کرد. با اعلام شرکت اسویفت، مبنی بر قطع همکاری با طرف‌ها و بانک‌های ایرانی در ماه مارس ۲۰۱۲ (اسفند ۱۳۹۰) نقل و انتقالات پولی بانک‌های ایرانی با خارج از کشور از راه‌های رسمی عملاً غیرممکن شد. «شرق» پیش از این در گزارش مفصلی به کاهش چشمگیر فعالیت‌های ارزی شبکه بانکی کشور با تأکید بر صدور حوالجات، اعتبارات اسنادی و ضمانت‌نامه‌ها پرداخته است.

غیرممکن شدن انجام عملیات بین‌بانکی از طریق سوئیفت درحالی بود که نزدیک به ۸۹ درصد از تجارت خارجی ایران از راه این شبکه بانکی انجام می‌شد. با قطع دسترسی ایران به سامانه مالی جهان، ایران به روش معاملات پایایی (در برابر کالاهای ساخت کشور خریدار، نظیر، نظیر معاملات با چین یا هند) یا با پرداخت ارزی‌هایی چند دلار یا دریافت طلا استفاده کرد. قطعاً ماجرای قراردادهای نفتی با چین، قراردادهای نفت در

بازخوانی روند تحریم اقتصاد نفتی ایران

آسیا جای اروپا نشست

برابر برنج و روپیه با هند و ماجرای واردات طلا و... هنوز مردم کشورمان به خاطر دارند. شرکت «شل» (که اخیراً پیشنهادهای ایران را در اجلاس داووس پیشنهادهای خاص ارزیابی کرده بود) در ۲۶ مارس همان سال اعلام کرد پرداخت بدهی یکمیلیارد دلاری به ایران بابت خرید هشت‌میلیون‌یشکه نفت به‌دلیل عدم دسترسی به روش‌های بانکی «تقریباً غیرممکن» شده است. جلوگیری از همکاری شرکت‌های نفتی با ایران و عدم سرمایه‌گذاری آنها در طرح‌های صنعت نفت در کنار عوامل دیگری چون عمر بالای چاه‌ها و فرسودگی تجهیزات، باعث کاهش تدریجی تولید نفت ایران شدند. تحریم‌های اتحادیه اروپا بر شرکت‌های بیمه طرف قرارداد با ایران و نیز شرکت‌های کشتیرانی که نفت این کشور را جابه‌جا می‌کردند، مشکلاتی در ترابری این کالا و شرکت‌های مرتبط با آن در ژاپن و چین را ایجاد کرد. برای مثال مجموعه بیمه «پی اندای کلاب»، بزرگ‌ترین شرکت ارایه‌دهنده خدمات بیمه کشتی در چین، اعلام کرد از ماه ژوئیه از ارایه خدمات به کشتی‌های حامل نفت جمهوری اسلامی خودداری خواهد کرد.

مشترکاتی که پررشد

در تاریخ ۲۳ ژانویه، پس از آنکه اتحادیه اروپا تصمیم به تحریم نفت ایران گرفت، این اتحادیه اعلام کرد با پایان یافتن قراردادهای سالانه شرکت‌های نفتی اروپایی با ایران، اقدام به تمدید این قراردادها نخواهند کرد و تا پایان ژوئن ۲۰۱۲ حجم واردات نفت خام اروپا از ایران به صفر خواهد رسید. پالایشگاه‌های یونان به‌دلیل ناتوانی در پرداخت پول، خرید نفت ایران را پیش از به پایان‌رسیدن مهلت مقرر از سوی اتحادیه اروپا قطع کردند. واردات نفت یونان از ایران نیز در ماه آوریل ۲۰۱۲ به کلی قطع شد. بنا بر گزارش کمیته ذخایر راهبردی هیدروکربنی (CORES)، اسپانیا در خرید نفت خود از ایران در دوره زمانی دسامبر ۲۰۱۱ تا ژانویه ۲۰۱۲ کاهش ۳۱ درصدی اعمال کرده و در عوض خرید از عراق و نیجریه را افزایش داد.

سال	اروپا (درصد)	ژاپن (درصد)	آسیا و خاور دور (به استثنای ژاپن) (درصد)	آفریقا (درصد)
۱۳۸۴	۳۳/۵	۲۰	۳۹/۴	۷/۱
۱۳۸۵	۳۸/۴	۱۶/۴	۳۸/۸	۶/۱
۱۳۸۶	۳۲/۳	۱۸/۶	۴۳/۳	۵/۷
۱۳۸۷	۲۹/۳	۱۷/۶	۴۷/۲	۵/۷
۱۳۸۸	۲۶/۹	۱۶/۴	۵۱/۴	۵/۳

● در سال ۱۳۸۵ نزدیک به ۰۳ درصد نیز صادرات به سایر مناطق جهان ثبت شده که به‌دلیل ناچیز بودن در جدول ذکر نشده است. توضیح: پراکندگی جغرافیایی صادرات نفت ایران توسط بانک مرکزی اعلام می‌شد که متأسفانه این منبع ارایه این آمار را از سال ۱۳۸۹ تاکنون متوقف کرده است!

تا ۲۹ مارس ۲۰۱۲ (دهم فروردین ۱۳۹۱) واردات نفت خود از ایران را متوقف خواهد کرد. در ۲۲ مارس ۲۰۱۲، وزارت امور خارجه آفریقای جنوبی اعلام کرد که اگرچه با تحریم نفتی ایران موافق نیست، اما واردات نفت خود از ایران را متوقف کرده است. این در حالی است که شرکت‌های آفریقای جنوبی از جمله ام‌تی‌ان، پیش‌تر برای انتقال دارایی‌هایشان از ایران با مشکل مواجه شده بودند. به گفته خبرگزاری رویترز در ۲۳ مارس ۲۰۱۲، شرکت ملی نفت مالزی، پتروناس، همه واردات نفت خود از ایران از ماه آوریل به بعد را به حالت تعلیق درآورد. این شرکت روزانه ۵۰ تا ۶۰هزار بشکه نفت از ایران خریداری می‌کرد که نزدیک به ۱۴ درصد از واردات نفتی این کشور بود.

تحریم تا پیش از آغاز روند تحریم‌ها نزدیک به یک‌سوم نفت مورد نیاز خود را از ایران وارد می‌کرد. این کشور زیر فشارها میزان واردات خود را تا ماه آوریل ۲۰۱۲، ۲۰ درصد کاهش داد. کشورهایی چون وروگوئه و پاراگوئه نیز پیشنهاد کرده‌اند تا پرداخت بدهی‌های نفتی خود را از راه صادرات کالاهایی چون برنج، پشم و چوب به ایران انجام دهند.

حالا پس از آن روزهای سخت، نشریه وبکلی استاندرد گزارش داده: فروش نفت ایران پس از توقف هسته‌ای تهران و ۵۰۱ در ماه نوامبر گذشته از یکمیلیون و ۴۰هزار بشکه در روز به یکمیلیون و ۳۲۰هزار بشکه در روز رسیده است. ایران و اعضای ۵۰۱ شامل آمریکا، روسیه، چین، فرانسه، انگلیس و آلمان ۲۴ نوامبر گذشته در ژنو درخصوص مساله هسته‌ای ایران به توافق رسیدند و اجرای این توافق‌نامه را از ۲۰ ژانویه شروع کردند. براساس توافقات ژنو قدرت‌های جهانی متعهد شدند که تحریم‌های ایران، را در ازای کاهش بخشی از فعالیت‌های هسته‌ای ایران لغو کنند. وبکلی استاندرد افزود، در مجموع با کاهش تحریم‌های ایران فضای تجارت در این کشور متحول شده است و نمایندگان تجاری در حال بررسی گزینه‌های سرمایه‌گذاری در صنایع پتروشیمی و خودروسازی ایران هستند. غول‌های نفتی جهان نیز تمایل خود را برای بازگشت به ایران پس از کاهش تحریم‌ها اعلام کرده‌اند. به گفته مسوولان ایران، شرکت‌های نفتی رسول اسپانیا، روتال داچ‌شل، بریتیش پترولیوم، توتال، ائی اینتالیا و لوک اویل روسیه آمادگی خود را برای سرمایه‌گذاری در بخش نفت ایران ابراز کردند. پیش‌تر در ماه فوریه یک هیات تجاری ۱۱۶ نفره متشکل از نمایندگان شرکت‌های چند ملیتی نظیر توتال، لافارز و پژو برای بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در ایران به تهران سفر کردند. پیش از سفر هیات فرانسوی نیز یک هیات بزرگ از نمایندگان تجاری ترکیه به ریاست رجب طیب اردوغان نخست‌وزیر این کشور به ایران آمدند. اردوغان در این سفر گفت: دو کشور قصد دارند سطح تجاری خود را در سال ۲۰۱۴ بیش از دو برابر کرده و به ۳۰میلیارد دلار برسانند.

هنوز برای فضاوت کردن زود است، متأسفانه دولت یازدهم نیز آمرا دادن را به سبک دولت نهم و دهم در پیش گرفته و حتی آمارهای مربوط به دولت قبلی را نیز منتشر نمی‌کند. برای اینکه چک‌پشیمانز نسبتاً روشن از شرایط به دست آید، باید آمار و عددی در کار باشد.

گذر

راه دراز لغو تحریم از راه توافق

زینب اسماعیلی

● توافق ژنو تلاش کرد تا برخی تحریم‌های غیرانسانی که به بهانه برنامه هسته‌ای ایران وضع شده بود را دست کم برای مدتی کوتاه لغو کند. کارشناسان سیاست خارجی معتقدند مذاکره، عرصه بدبستان است و به اندازه‌ای که می‌توان چانه‌زنی کرد، می‌توان چیزی به دست آورد.

بسیاری، بعد از توافق ژنو از در تخریب مذاکره و کم‌بها نشان دادن ستانده‌های توافق ژنو و حیاتی نشان دادن آنچه داده‌شده، وارد شدند، بی‌توجه به آنچه پیش از مذاکره و در تصور مذاکره‌کنندگان کشورهای ۵۰۱ می‌گذشت. آنها بعد از هفت‌ماه فاصله گرفتن با مذاکراتی که گروه قبلی، آن را هدایت می‌کرد، در مجمع عمومی سازمان ملل با گروه جدید مذاکره‌کننده آشنا شدند. گروه جدید بعد از استقرار دولت یازدهم، رهبری مذاکره را برعهده گرفته بود. این گروه در گام اول تلاش داشت تا تصور چانه‌زنی ایران را بر سر برنامه هسته‌ای را تغییر دهد؛ تصویری که مذاکره‌کنندگان در حاشیه‌ها می‌گفتند که در اذهان مذاکره‌کنندگان غربی وجود دارد.

با شروع به کار گروه جدید مذاکره‌کننده، در سومین دور و بعد از سسات‌ها مذاکره، در شهر ژنو نمایندگان ایران و کشورهای ۵۰۱ به توافقی رسیدند که «طرح اقدام مشترک» نام گرفت. اگرچه این طرح داوطلبانه و غیرالزام‌آور است و هر بدعه‌دی می‌تواند توافق را بی‌اثر کند، اما تاکنون دوطرف به تعهدات خود عمل کرده‌اند. غیر از برخی اظهارنظرهای سیاسی و گفته‌هایی که در محافل آمریکایی انجام گرفت، در حوزه عمل و اجرا توافق با مشکلی مواجه نشده است. بر مبنای این توافق، ایران اقدامات داوطلبانه زیر را به انجام خواهد رساند: «نیمی از اورانیوم موجود غنی‌شده ۳۰ درصد را به‌صورت اکسید ۲۰ درصد برای تولید سوخت راکتور تحقیقاتی تهران ذخیره کند. بقیه ۶۰ UF۶ ۲۰ درصد را به مواد کمتر از پنج درصد رقیق کند. خط برگشت‌پذیر نیز وجود نداشته باشد.» در ازای پذیرش این امتیازها، تحریم جدیدی برای ایران وضع نخواهد شد و برخی تحریم‌ها را قبیل: صادرات پتروشیمی، طلا و فلزات گرانبها، صنعت خودرو نیز به مدت ۶ ماه لغو خواهد شد. توافق ژنو برای رسیدن به راه حل جامع و توافق نهایی باید در مذاکرات چندماه دیگر تکمیل شود تا تحریم‌های بیشتری از سر راه ایران درآشته شود.

COMFORT AIR SYSTEM

با سیستم مکنده هوای پاندورا که در کفشهای آناتومیک طبی تعبیه شده با عرق پا،

کمر درد و پا درد خدا حافظی کنید.

- ۱ ورودی پای نرم شده با لاکتس، فشار و مالش را از بین می‌برد
- ۲ آستر چرم طبیعی با رنگهای گیاهی بدون هیچ گونه مواد شیمیایی، مضر به پاهای شما اجازه تنفس کامل داده و راحتی را برای آنها به ارمغان می‌آورد.
- ۳ رویه‌ی چرم طبیعی با رنگهای گیاهی با منفذهای ریز برای تنفس پا
- ۴ کانالهای تهویه برای گردش هوا باعث بوجود آمدن محیطی بسیار سالمتر برای پاهای شما می‌شود.
- ۵ کفی پلی اورتان با رویه‌ی چرم طبیعی برای نهایت راحتی هنگام راه رفتن که نگاه را به خوبی جذب کرده و از درد پا و کمر جلوگیری می‌کند.

- ۶ جذب فشار پا و استفاده از آن جهت کیسول هوا برای به گردش انداختن هوا هنگام راه رفتن

- ۹ سوراخهای زیره برای کم کردن وزن کلی کفش که باعث کیفیت بهتر هنگام راه رفتن می‌شود.

- ۱۱ خفزه نهایی گردش هوا که هوا را از داخل کفش به بیرون هدایت می‌کند.

- ۸ کیسول هوا برای مکش و دمیدن هوا در جیب‌های طراحی شده

- ۱۰ زیره کفش با دوام، سبک و انعطاف پذیر از جنس پلی اورتان، جذب کننده قوی مکش و نرم برای مفاصل

- ۷ جذب تکانها و نرمی بیشتر با کانال هوای لایتنی